

[PLOTARZ *sb m*

N sg plotârż.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Mężczyzna mówiący głupstwa, rzeczy zmyślane:

W połączeniu szeregowym: Ták sie ten Plotarz, Błazen, y Kuglarz/ w swoim kuństowaniu kocha;
iáko Pijánicá, w zbytnim pićiu/ á Cudzołożnik, w nieczyŃtoŃci *HerbNauka* i2 (*Linde*).

Synonimy cf PLOTKARZ.

Cf **[PLETOMOWCA], PLOTKA, PLOTKARZ**

KW